

# Kappelin Kaikuja

21. vuosikerta 1/2022



# Pääkirjoitus

---



*”Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne, vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei, niin ette kestä koetusta.” (2.Kor.13:5)*

Olen ajoittain miettinyt, että mitä on oikea parannuksen tekeminen? Onko se sitä, että omassa voimassamme yritämme parannella omaa elämäämme ja tekemisiämme? Yleisesti ajatellaan varmaankin sillä tavalla, että kunhan yritämme elää päällisin puolin mahdollisimman nuhteetonta elämää, niin se riittää. Ihmisten silmissä yritämme olla hurskaampia kuin todellisuudessa olemmekaan. Löydämme niin helposti syntejä ja puutteita lähimmäisistämme, mutta emme huomaa omaa tilaamme.

*”Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te olette valkeiksi kalkittujen hautojen kaltaisia: ulkoa ne kyllä näyttävät kauniilta, mutta ovat sisältä täynnä kuolleitten luita ja kaikkea saastaa! Samoin tekin ulkoa kyllä näytätte ihmisten silmissä hurskailta, mutta sisältä te olette täynnä ulkokultaisuutta ja laittomuutta.” (Matt 23:27-28)*

\*\*\*

Augsburgin tunnustus opettaa, että oikea parannus on katumusta ja vaivaa synnin vuoksi sekä samalla kuitenkin uskonnosta evankeliumiin ja synnin-päästöön.

Olemme kaikki perisyntien turmelemia ihmisiä. Tämän vuoksi joudumme päivittäin kipuilemaan oman syntisyytemme kanssa. Teemme syntiä ja kaikenlaista vääryyttä, vaikka haluaisimmekin elää nuhteetonta elämää. *”Sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä paha, mitä en tahdo, minä teen.” (Room 7:19)*

Onneksi on Jeesus! Hänet Jumala lähetti maailmaan kärsimään ristinkuoleman meidän syntiemme tähden. Jokainen meistä saa uskoa syntinsä anteeksi anetuiksi Jeesuksen Kristuksen nimessä ja kalliissa sovintoveressä. Saamme kulkea vapain ja puhdistetuin sydämin eteenpäin ja kertoa tästä suuresta ilosanomasta koko maailmalle. Taivas on auki ja jokainen Jeesukseen turvaava pääsee perille Taivaan kotiin! Meidän ei tarvitse kantaa syntitaakkaamme mukanaamme, koska Jeesus on vienyt kaikki syntimme Golgatan keskimmaiselle ristille. Saamme kulkea vapain ja puhdistetuin sydämin eteenpäin.

Päivittäisessä parannuksen tekemisessä saamme elämämme matkaa taivaltaa. Ei kuitenkaan omassa voimassamme vaan luottaen Taivaallisen Isämme apuun jokaisena elämämme hetkenä.

*”Ja avuksesi huuda minua hädän päivänä, niin minä tahdon auttaa sinua, ja sinun pitää kunnioittaman minua.”*

(Ps 50:15) Lohdullista on myös lukea: *”Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon.”* (Sananl 28:13)

\*\*\*

Päivittäisessä parannuksen tekemisessä meitä auttaa Herran Pyhä Ehtoollinen. Ehtoollispöydässä saamme aivan konkreettisesti kohdata Jeesuksen leivässä ja viinissä, Kristuksen ruumiissa ja veressä. Se on oikea anteeksiantamuksen ateria. Tule! Kaikki on jo valmiina!

*”Ihmeitten nyt ihmettä katsella saa, Jeesus jo kuormamme kantoi. Herra sinut puhtaaksi nyt julistaa, kaiken hän anteeksi antoi. Golgatalla on jo synti hukkunut, portit taivaaseen on Jeesus aukaissut. Kaikki on nyt valmista Jeesuksessa. Syntinen, turvaudu armoon.”* (Siionin Kannel 215:2)

\*\*\*

## Toimituskunta vahvistuu

Olemme saaneet jo useammassa Kappelin Kaikujen numerossa lukea Takalan Katariinan kirjoittamia juttuja. Iloitsemme siitä, että hän on lupautunut jälleen lehtemme vakituisen toimittajan ”virkaan” pitkän tauon jälkeen. Katariina on sekä koulutuksensa että työuransa vuoksi suomen kielen ammattilainen, joten kiitollisia saamme olla hänen

ammattitaidostaan ja osaamisestaan lehden tekemisessä. Hän osallistuu lehden suunnitteluun ja toteutukseen sekä myös juttujen läpikäymiseen ennen lehden julkaisua. Lämpimästi tervetuloa tiimimme jäseneksi!

\*\*\*

Viime aikoina olemme joutuneet kuulemaan ja näkemään surullisia ja kauheita asioita sodasta! Rukous on kuitenkin yksi asia, mitä me voimme jokainen tehdä tässä vaikeassa tilanteessa. Siispä rukoilemme: Rakas Taivaan Isä! Sinulla on valta ja voima puuttua tilanteeseen. Anna rauhan palata Ukrainaan ja sodan loppua! Anna voimaa ja toivoa kärsiville! Tätä me pyydämme Jeesuksen nimessä. Amen!

*”Tänä päivänä siis jo kiiruhda, nauti Herrassa täyttä autuutta! Vain hän vie sinut kerran taivaaseen, riemuun, rauhaan ja suureen autuuteen.”*

(Siionin Kannel 49:8)

Taivaan Isän armohoitoa Sinulle!

## Jorma Tikkamäki

päätöimittäjä

### Pyhän Sydämen kappelin messuyhteisön vuosikokous

To 17.3. klo 18.15 Pyhän Sydämen kappelin Pylvässalissa

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat sekä lisäksi messuyhteisön sääntöihin liittyvä muutos.

Kahvi ja tee klo 17.45–18.15.

**Helsinkiläiset Anna ja Taisto Sokka ovat ison elämänmuutoksen äärellä. Lentoliput maaliskuulle on hankittu, ja uusi koti odottaa toisessa maanosassa. Sokat ovat lähdössä Sleyntyöhön Sudanissa ja Etelä-Sudanissa, mutta asemapaikka sijaitsee Ugandassa.**

Anna ja Taisto tapasivat Karkun evankelisen opiston Raamattukurssilla vuonna 2014. Seuraavana vuonna he menivät naimisiin.

- Olen itse evankelisesta perheestä, kun taas Anna tuli mukaan Sleyntoimintaan Mustajärvellä käymänsä riparin jälkeen, Taisto kertoo.

Kummallakin on työhistoriaa Sleyssä. Anna on työskennellyt Sley-Medialla toimittajana ja toimitussihteerinä ja Taisto Itä-Suomen piirityöntekijänä.

Sokat kävivät vuoden mittaisen lähetyskurssin, ja viime lokakuussa Sleynt hallitus teki päätöksen Ugandaan lähettamisestä.

- Kurssilla ei vielä ollut varmuutta siitä, kuka pääsee ja mihin. Osallistujia oli lapset mukaan lukien kahdeksantoista. Kurssilla oli lähetyskenttien esittelyä eri näkökulmista ja monenlaista hengellisen työn harjoittelua. Osa kurssista oli yhteistyössä kirkon lähetystyön keskuksen kanssa.

## **Pakolaistyöstä kokemusta**

Taisto kertoo, että heille Uganda työkenttänä oli aivan sopiva.

- Koimme, ettei meillä itsellämme olisi viisautta sanoa, mikä olisi hyvä ja oikea kohde, joten olimme valmiita lähtemään mihin vain.

Naapurimaa Kenia on Sokille ennestään tuttu, koska siellä he olivat teologian opintojensa maisteriharjoittelussa. Täysin tuntemattomaan ei siis olla hyppäämässä.

- Olemme olleet mukana myös Hel-singin Luther-kirkon kansainvälisessä messuyhteisössä ja sen työssä, joka on antanut tuiki tärkeää näkökulmaa pakolaistyöhön.

Etelä-Sudanin ja Sudanin levottomuuksien vuoksi Sokat asuvat Ugandan puolella, jossa on tällä hetkellä suuria pakolaisleirejä Etelä-Sudanista paenneille ihmisille. Päätehtävänä on kirkon työntekijöiden teologinen kouluttaminen, mutta työnkuva muokautuu tietysti tilanteenkin mukaan.

- Nyt valmistaudumme lähtöön ja ohjelmassa on käytännön järjestelyjä, viimeisiä rokotuksia, pakkaamista ja paperitöitä, kun työluvut ja viisumit on saatava kuntoon.

Lähetystyöhön siunaamistilaisuuksia oli koronarajoituksen vuoksi kaksi, tammikuun lopussa ja helmikuun puolivälissä.

## Kannustusta ja kysymyksiä

Lähipiirin suhtautuminen Sokkien lähtöön on ollut kahtalaista. Toisaalta he ovat saaneet kosolti tukea ja kannustusta, mutta lähtö on herättänyt myös kysymyksiä. Miksi lähteä turvallisesta Suomesta kauas, erilaiseen ja mahdollisesti vaaralliseen ympäristöön, jossa haasteet ovat kovin toisenlaisia kuin koto-Suomessa? Varmaa on, että moni asia tulee muuttumaan.

- Meillä on ensinnäkin nyt mahdollisuus ja toiseksi sisäinen kutsu tähän työhön. Meille on tärkeää, että pääsemme tekemään työtä siellä, missä kristityt elävät toisenlaisissa olosuhteissa kuin täällä. Lähetystyössä yhdistyvät evankelointi ja ihmisläheisyys, mikä tekee työstä meille sopivaa. Koimme pakolaistyön mielekkääksi ja tärkeäksi jo täällä Suomessa, Anna ja Taisto kertovat.

Taisto haluaa painottaa myös lähettäjiä roolia.

- Kyse ei ole vain siitä, kuka uskaltaa lähteä, vaan lähettäjät ovat avainasemassa. Tätä työtä tehdään yhteistyössä; asioista neuvotellaan, varoja kerätään ja työntekijöistä pidetään huolta, esirukousta unohtamatta.

Nykyään myös sosiaalinen media konkretisoi lähettien työtä, kun kentiltä voidaan lähettää terveisiä kotimaahan helposti ja nopeasti.

## Tervetuloa kotiin

Nykyisen kotikaupunkinsa messuyhteisöä ja sen roolia Sokat luonnehtivat turvallisiksi kodiksi, jonne voi tulla matalalla kynnyksellä.

- Itse koimme tärkeäksi tehtäväksi myös sen, että voimme auttaa muita löytämään paikkansa seurakunnassa ja seurakuntaan. Ovet on pidettävä auki, jotta uudet ihmiset löytävät sisään.

**Teksti: Katariina Takala**

**Kuva: Martti Pyykönen**



# ”Saa pelottaa”

---

*Tämä haastattelu on julkaistu Uusi Tie -lehdessä, joka ilmestyi viikolla 10.*

***Sotilaspastorina kriisinhallintaoperaatioissa palvellut Jari Rankinen sanoo, että kristitty voi samaan aikaan pelätä ja kuitenkin luottaa Jumalaan.***

Torstaina 24. tammikuuta Venäjä hyökkäsi Ukrainaan. Vaikka hyökkäyksestä oli varoiteltu pitkään, uutinen oli monelle järkytys.

– Täytyy myöntää, että olin yllättänyt, koska olin pitänyt Venäjän puheita enemmän painostuksena tai uhoamisena, sotilaspappina Afganistanin kriisinhallintaoperaatioissa 2000-luvulla palvellut pastori Jari Rankinen sanoo.

– Toisaalta oli selvää, ettei Venäjä huvikseen kokoa lähes 200 000 sotilaa armeijaa lähellä Ukrainan rajaa. Puolustusvoimien kertausharjoituksiin itsekin osallistuneena tiedän, miten kallista pienemmänkin joukon ylläpitäminen on ruokailusta ja päivärahoista lähtien, Rankinen pohtii.

Ukrainan kriisi muistuttaa siitä, että sota on mahdollinen myös Euroopassa. Ei ole paratiisia maan päällä.

– Siviilien kannalta sota on erityisen hirmuinen. Eivät he ehdi jaloista pois sotatoimien edetessä.

## **Sunnuntaina messuun**

Jari Rankisen mukaan nykyaikainen sodankäynti on nopeatempoista, ja media uutisoi sotatapahtumia reaaliajassa ja

yksityiskohtaisesti. Tämä voi ahdistaa ja pelottaa monia.

– Olemme erilaisia siinä, kuinka paljon haluamme ja kestämmme saada tietoa kriisistä.

Joitakin helpottaa se, että he saavat kaiken mahdollisen tiedon tapahtumista, kun taas toiset alkavat pelätä. Jos uutisvirta ahdistaa, olisi Rankisen mukaan hyvä rajoittaa niiden lukemista ja katselemista.

– Silmiään ei pidä ummistaa, mutta liika on liikaa. Voi olla viisasta keksiä välillä ihan muuta tekemistä ja ajateltavaa: mennä vaikka luontoon tai lukea hyvää kirjaa, Rankinen sanoo ja lisää:

– Kannattaa mennä sunnuntaina messuun. Siellä puhutaan muutakin kuin Ukrainaa.

## **Kaikki valta on Jeesuksella**

Jari Rankinen sanoo, että tässä tilanteessa pelko on täysin ymmärrettävää, eikä pelkääminen ole heikon uskon merkki.

– Kristittykin saa pelätä ja samaan aikaan luottaa, että kaikki on Jumalan käsissä.

Raamatusta kannattaa etsiä lohdutusta ja rohkaisua, Rankinen vinkkaa. Yksi tällainen kohta on Jeesuksen sanat: ”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.” (Matt. 28:18)

– Valta ei ole Putinilla tai Euroopan uniolla. Kaikki valta on Jeesuksella. Mi-



tään ei tapahdu Jumalan sitä sallimatta.

Koska Jumala on kaikkivaltias, hänen puoleensa kannattaa kääntyä, Rankinen sanoo.

– Rukous on tärkeintä ja vaikuttavinta, mitä kristittyinä voimme tässä tilanteessa tehdä.

### **Ei sijaa vihalle**

Venäjän hyökkäys voi herättää paitsi pelkoa myös vihan tunteita. Siihenkin hyvä lääke on rukous.

– Se, mitä Venäjä tekee, on väärin. Meidän tulisi kuitenkin rukoilla myös venäläisten puolesta. Silloin on vaikeampi vihata, Jari Rankinen pohtii.

– Venäjän ratkaisuja voi myös yrittää ymmärtää, vaikka niitä ei hyväksyisiäkään. On liian helppoa tyytyä selitykseen, että ”ne nyt vain ovat hulluja”.

Joku saattaa olla myös Jumalalle vihainen siitä, että hän salli sodan syttyä.

– Jumalalta saa kysyä, hänelle saa kاپinoida ja häntä voi kyseenalaistaa. Hän kestää sen kyllä.

### **Jokainen on rauhantekijä**

Pieni ihminen voi tuntea olonsa voimattomaksi. Esimerkiksi Kirkon Ulkomaanavulle voi lahjoittaa rahaa, jolla autetaan ukrainalaisia. Jos tietää jonkun ukrainalaisen, häneltä voi kysyä, mitä kuuluu, Jari Rankinen luettelee auttamisen keinoja.

Lisäksi hän muistuttaa, että meistä jokainen voi tehdä rauhantyötä omassa lähipiirissään.

– Ei pidetä vihaa naapuriin, sukulaiseen, ystävään tai puolisoon vaan etsitään sovintoa.

**Teksti: Karoliina Rauhio-Pokka**

**Kuva: Minna Rankinen**

# Paastovetoamus Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piispoilta

---

Olemme järkyttyneitä Venäjän hyökkäyksestä Ukrainaan. Sydämemme särkyi nähdessämme ihmisten joutuvan sodan jalkoihin. Sadat tuhannet ihmiset ovat joutuneet jättämään kotinsa ja pakeneemaan sotaa. Heidän joukossaan on paljon naisia, lapsia ja vanhuksia.

Paastonaika kutsuu rauhan ja oikeudenmukaisuuden tekoihin. Venäjän hyökkäys on rikos kansainvälistä oikeutta ja synty Jumalaa vastaan. Kristinuskon ydinsanoma kärsivästä Kristuksesta on sanoma sovitukselta, sovinnosta ja rauhasta. Kristus itse kutsuu rauhan tekijöitä Jumalan lapsiksi. Vetoamme kaikkiin, jotka kantavat vastuun Venäjän sotatoimien käynnistämisestä ja mahdollistamisesta. Tehkää kaikkenne hyökkäyksen pysäyttämiseksi. Vetoamme Venäjän ortodoksiseen kirkkoon ja muihin Venäjän uskonnollisiin yhteisöihin, että ne toimisivat sodan pysäyttämiseksi ja rauhan puolesta.

Paastonaika kutsuu kääntämään katseemme pois itsestä lähimmäisen hätään. Pyydämme auttamaan sodasta kärsiviä ukrainalaisia osallistumalla keräykseen Kirkon Ulkomaanavun, Suomen Lähetysseuran tai muiden avustusjärjestöjen kautta.

Sotaa pakenevat lähimmäisemme voivat pian olla maassamme etsimässä turvaa.

Silloin olemme valmiina auttamaan heitä ja ottamaan heidät vastaan.

Keskuudessamme eläviä venäläisiä ei pidä syyttää sodasta. Vihaa ei saa kohdistaa heihin, vaan heitä on kohdeltava lähimmäisinä.

Paastonaika kutsuu syvemmälle hengelliseen elämään. Pyydämme edelleen seurakuntia ja kaikkia kristittyjä ja hyvän tahdon ihmisiä rukoukseen rauhan puolesta, Ukrainan kansan puolesta, väkivallan ja pelon keskellä elävien puolesta sekä niiden puolesta, joiden käsissä ovat rauhan avaimet.

Herra, armahda meitä.

\*\*\*

Paastonajan alkaessa 2022

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piispat

**Tapio Luoma**, arkkipiispa,  
**Matti Repo**, Tampereen piispa,  
**Seppo Häkkinen**, Mikkelin piispa,  
**Jari Jolkkonen**, Kuopion piispa,  
**Teemu Laajasalo**, Helsingin piispa,  
**Jukka Keskitalo**, Oulun piispa,  
**Kaisamari Hintikka**, Espoon piispa,  
**Bo-Göran Åstrand**, Porvoon piispa,  
**Mari Leppänen**, Turun arkkihiippakunnan piispa,  
**Matti Salomäki**, Lapuan piispa



**Pankkiyhteystiedot  
Pyhän Sydämen kappelin  
toiminnan tukemiseksi:**

Jumalan valtakunnan työ tarvitsee paitsi rukousta myös taloudellista tukea.

Lahjan Pyhän Sydämen kappelille voit antaa näillä tavoilla:

\*MobilePaylla numeroon 15 373

\*Netissä osoitteessa [www.taivaallinenlahja.fi/pyhan-sydamen-kappeli](http://www.taivaallinenlahja.fi/pyhan-sydamen-kappeli)

\*Sleyn tilille FI13 8000 1500 7791 95 (Danske Bank)

saaja: Sley

viite: 10078 89200 41311 40515 tai

viesti: Pyhän Sydämen kappeli

\*\*\*\*\*

Poliisihallituksen 10.9.2021 myöntämän rahankeräyslupan RA/2021/1127 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja toistaiseksi koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuoden kuluessa keräyksestä Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen työhön kotimaassa ja ulkomailla.

**Oletko ollut riparilla Karkun evankelisella opistolla vuosina 2000–2015?**

Tervetuloa Pyhän Sydämen kappeliin lauantaina 9.4. klo 16. Musiikkia, pizaa, raamattuopetus, yhdessäoloa. Mukana ainakin Laura ja Ville Paakkari, Erkki Koskenniemi ja Jari Rankinen.

Tule ja pyydä ystäväsikin.

**Elävän kiven luo  
- raamattupäivä Ensimmäisestä  
Pietarin kirjeestä**

Lauantaina 2.4. klo 13–17.15  
Meilahden kirkon seurakuntasalissa (Pihlajatie 16, Helsinki). Opettajina Soili Haverinen, Jukka Niemelä, Jari Rankinen ja Hannu Ronimus.  
Helsingin Evankelinen kuoro.

# Ajatus vertauskuvallisesta ylösnousemuksesta olisi ollut huuhaata

---



Kysyin Itä-Suomen yliopiston raamatunselitysoopin professori Lauri Thurénilta Jeesuksen kuolemasta ja ylösnousemuksesta. Pääsiäinen on pian. Tässä kysymykset ja vastaukset.

## **Miksi roomalaiset ristiinnaulitsivat? Miksi heillä oli juuri tällainen tapa surmata kuolemaan tuomittu? Keitä he ristiinnaulitsivat?**

- Alastoman, pahoinpidellyn ihmisen naulaaminen kiinni puuhun elävänä tai kuolleenä oli poliittinen rangaistus. Omia kansalaisia roomalaiset eivät ristiinnaulinneet. Tarkoitus oli häpäistä kapinoivia orjia, veronmaksusta kieltäytyviä tai rikollisia niin perusteellisesti, ettei kukaan haluaisi seurata heidän jäljissään. Ennen pitkää roomalaiset itsekin pitivät tätä karthagolaisilta oppimaansa teloitustapaa niin raakana, että he luopuivat sen käytöstä.

## **Uuden testamentin evankeliumikirjoissa kuvataan pitkäperjantain tapahtumia. Onko niissä sellaista, mikä jää Raamatun lukijalta helposti huomaamatta? Kerro jokin esimerkki.**

- Pitkäperjantain tapahtumat kannattaa lukea UT2020-käännöksestä. Siellä moni yksityiskohta on suomennettu ensi kertaa oikein. Esimerkiksi Juudas ei ”kavaltanut” Jeesusta, kuten tähän asti on luultu. Tämä käännös löytyy myös netistä.

## **Miksi Jeesuksen täytyi kuolla noin kauhealla tavalla?**

- Juutalaisille ristiinnaulitseminen oli erityisen kauheaa siksi, että heille se oli merkki Jumalan kirouksesta (5. Moos. 21:23). Näin siis Jeesuskin joutui Jumalan kiroamaksi. Mutta juuri siksi Jumalan kirous ei enää kohtaa niitä, jotka ovat sen jo kohdanneet Jeesuksen kanssa ristillä – kun heidät on kastettu (Room. 6:3–6, Gal. 3:13).

## **Voiko ylösnousemuksen todistaa? Onko niin vakuuttavia perusteluja? Onko perusteluja, jotka voivat vahvistaa uskoa ylösnousemukseen?**

- Historiantutkimuksen menetelmät eivät sovellu Jumalan tekemien ihmeiden tutkimiseen, ne ovat uskon asioita. Sen sijaan pääsiäisen kertomus olisi helppo kumota, jos Jeesuksen luut olisi löydetty.

## **Mitä jos Jeesus ei olisikaan noussut kuolleista? Tai jos ylösnousemus tar-koittaa, että Jeesuksen hyvät opetuk-set jäivät elämään ja vaikuttamaan.**

- Osa tuon ajan juutalaisista, etenkin fariseukset, uskoi ylösnousemukseen. Tämä tarkoitti nimenomaan ruumiil-lista ylösnousemusta. Ajatus vain hen-kisestä tai vertauskuvallisesta ylösnou-semisesta olisi ollut heidän mielestään huuhaata. Alkukirkko korosti samaa. Paavalin mukaan kristillinen julistus, usko ja elämä olisivat erityisen hölmöä puuhaa, ellei Kristusta herätetty (1. Kor. 15:14–19). Yhtä noloa olisi ollut elämä fariseuksena, jollaisena Paavali yhä piti itseään. Jos kuolleita ei herä-tetä, kannattaisi pikemmin elää kuin

saddukeukset, joiden usko koski vain tämänpuoleista elämää.

## **Mikä erityisesti puhuttelee sinua Raamatun kertomuksissa Jeesuksen ylösnousemuksesta?**

- Johannes kertoo, että kuolleista herä-tetty Herra ei kohonnut pääsiäisaamun jälkeen suoraan taivaalliseen kirkk kau-teen istumaan Isän oikealle puolelle. Hänellä oli tärkeämpää tehtävää. Sellais-ta, johon enkelit ja henkivallat eivät olisi pystyneet. Jeesus oli nimittäin tehnyt aamutuimaan tulet järven rannalle. Jostakin hän oli myös hankkinut leipää ja kalaa. Nyt hän paisteli niitä hiljakeseen hiilloksella (Joh. 21:9). Niitä kelpasi tarjota väsyneille kalastajille.

**Kysymykset: Jari Rankinen**

## **Pyhän Sydämen kappelin tulot ja menot vuonna 2021**

Vuonna 2021 lahjoitukset Pyhän Sydämen kappelille ja työlle siellä olivat yhteensä 79 383 euroa (67 762 e vuonna 2020). Tästä suuri, lämmin kiitos lahjoittajille! Lisäksi kappeli sai muita tuloja esimerkiksi kappelin vuokraamisesta konsertteihin 7 150 euroa (4 180 e vuonna 2020).

Menneen vuoden aikana Pyhän Sydämen kappelin menot olivat yhteensä 76 613 euroa (88 998 e vuonna 2020).

Viime vuonna kappelissa koottiin kolehteja lähetystyölle ja eri työmuodoille kotimaassa 67 038 euroa (52 210 e vuonna 2020) (kolehdit käteisenä ja MobilePayn kautta). Myös tästä suuri kiitos! Tätä summaa ei ole laskettu mukaan yllä mainittuihin lahjoituksiin Pyhän Sydämen kappelille ja sen työlle eikä muihin kappelin tuloihin.

Lahjoitukset ja muut tulot Pyhän Sydämen kappelille sekä kappelissa kerätyt kolehdit muulle Jumalan valtakunnan työlle vuonna 2021 olivat siis yhteensä 153 571 euroa (124 152 e vuonna 2020).

*”Kiittäkää Herraa! Hän on hyvä. Iäti kestää hänen armonsa.” (Ps 136:1)*

# Lapsiperheen koronajuhlaa

---

Perheemme ensimmäinen joulu ei ollut aivan sellainen kuin olimme suunnitelleet. Tarkoituksenamme oli lähteä Helsingistä takaisin kotikonnuillemme innokkaiden ja juuri isovanhemmiksi tulleiden vanhempiemme luokse. Odotimme molemmat tätä kuin lapsi joulupukkia.

Olimme tietenkin hyvin onnellisia kuukausi sitten syntyneestä pojastamme Pauluksesta, mutta ajatus valmiista ruuasta, lisäsyleistä Paulukselle, innokkaista vaipanvaihtajista ja öistä, jolloin Paulus nukkuisi isovanhempiansa kanssa, tuntuivat parhaimmilta joululahjoilta, mitä meille uusille vanhemmille saattoi keksiä.

Joulusuunnitelmamme kuitenkin vaihtuivat, kun saimme molemmat koronatartunnan juuri ennen joulua.

## Eristyksessä 11 päivää

Onneksi tautimme olivat oireiltaan vähäisiä ja vauvamme pysyi terveenä. Meille vanhemmille nousi kuume yhden vuorokauden ajaksi. Kuumeenkin podimme eri päivinä, joten kun toinen makasi kuumeessa sängyssä, niin toinen hoiti Paulusta. Pitkäkestoisimpana oireena molemmilla oli hajuainestin menettäminen. Olimme tähän mennessä jo kokeneet, että perheemme ensimmäisestä joulusta oli viety paljon, mutta nyt myös joulun tuoksut ja maut, sillä haju on iso osa makua.

Lisäksi emme saaneet ulkoilla 11 päivää kestäneen eristyksemme ai-

kana. Olimme siis ensimmäisen joulun kolmistaan 50 neliön asunnossamme. Odotetun joulun menettäminen ja sen vaihtuminen tähän sai meidät molemmat turhautumaan.

## Pieni poikavauva sylissä

Turhautuminen sai meidät sokeiksi sille, mitä kaikkea meillä todellisuudessa oli ympärillämme. Kun kerroimme ystäville tilanteesta, saimme apua monesta suunnasta. Ystävät kävivät puolestamme kaupassa ja toivat joululahjat ovellemme. Monet soittelivat ja lähettivät tsemppaavia viestejä. Saimme kokea, mitä kristillinen lähimmäisenrakkaus ja toisten kuormien kantaminen on.

Turhautuminen aiheutti myös, että uskon hoitaminen eristyksen aikana unohtui. Jouluaatto toi kuitenkin valoa tähänkin pimeyteen. Aattona luimme jouluevankeliumin ensimmäistä kertaa perheenä.

Jouluevankeliumi on tuttuutensa vuoksi sen tyyppinen raamatunteksti, jonka helposti kuuntelee niin, ettei kuule, mitä siinä todellisuudessa kerrotaan. Mutta kun sen lukee pieni poikavauva sylissä, kokee uudella tavalla elävänsä osana tuota tuttua evankeliumitekstiä. Pystyimme näkemään pojassamme jotain Jeesuksesta, sillä hänkin on kerran syntynyt tänne yhtä avuttomaksi poikavauvaksi kuin juuri syliin nukahtanut vauvamme. Hänkin on tarvinnut kerran samalla tavalla vanhempiansa hoivaa ja hoitoa.

Kuitenkin hän on Jumalan Sana, jota ilman mikään ei ole syntynyt. On kylmänväreitä aikaansaavaa ajatella, että Jumala tuli maailmaan avuttomaksi ihmislapseksi, jotta me voisimme kerran palata hänen luokseen kotiin.

### **Jumalan suunnitelmien mukaan**

Viime jouluna saimme huomata, että asiat eivät aina mene niin kuin on itse suunnitellut. Kaikki kuitenkin tapahtuu aina Jumalan suunnitelmien mukaan, eikä hän anna minikään tapahtua ilman tarkoitusta. Hänen suunnitelmansa voivat usein yllättää meidät – niin kuin ne jouluna yllättivät perheemme – ja niiden tarkoitus voi olla meiltä sillä hetkellä kadoksissa.

Usein edes pieni ajan tuoma etäisyys auttaa meitä näkemään Jumalan tarkoituksen. Sillä näin jälkikäteen tarkasteltuna voimme arvaillen nähdä, että ehkä Jumala tahtoi muistuttaa meitä ystäväistä ja jokaisesta rakkaasta ympärillämme, jotta emme koskaan pitäisi heitä itsestäänselvyytenä. Ehkä Jumala halusi antaa meille tämän erityisen ja



yllättävän joulun, jotta voisimme kokea Jumalan tulon ihmiseksi syvällisemmin ja ymmärtää, että joulun sanoma on totta, vietetään joulua kuinka monessa neliössä tahansa.

**Teksti ja kuva: Vilma ja Konsta Järviluoma**

## Mitä Sydys minulle merkitsee?

---



Muuttaessani seitsemän vuotta sitten Lontoosta Helsinkiin aloin heti etsiä itselleni seurakuntaa. Kävin useammassa, mutta oikeaa ei tuntunut löytyvän. Asia huolestutti ja vähän pelottikin.

Sitten tulin käymään Pyhän Sydämen kappelissa. Istuin kolmanteen penkkiin edestä, vasempaan laitaan. Ainoaan penkkiin, joka tietääkseni on haljennut. Kun istuin siihen, koin erittäin vahvasti: nyt olet tullut kotiin. Täältä minut saa kantaa pois, kun kuoleman hetki koittaa. Olen tullut perille.

Olen ollut monissa seurakunnissa ja liikkeissä mukana, mutta Sley oli minulle tuttu lapsuuden kodista. Pikku poikana kävin vanhempieni mukana ”juhlilla”. Sitten opiskelija-aikana toimin muutaman vuoden EYL:ssä (Evangelinen ylioppilasliitto) ja asuin pari vuotta Domus Evangelicassa. Kuitenkin polkuni kulki muualle, enkä ikinä voinut kuvitella, että tulen evankelisuuteen takaisin. Mutta niin vain kävi.

Mitä Sydys minulle merkitsee? Joka sunnuntai on elämäni huippupuhetki, koska

silloin menen kohtaamaan Jumalaa. Viihdyn Sydiksellä oikein hyvin ja siellä on hyviä ystäviä, mutta pääasia on, että tapaan Jumalan sanassa ja ehtoollisessa.

Alan valmistautua jumalanpalvelukseen jo lauantaina hiljentymällä ja keskittymällä. Ehtookellot lauantaina ovat tärkeitä: nyt alkaa pyhä. En halua olla pois kirkosta yhtenäkään sunnuntaina. Jumalanpalvelus on minulle elinehto.

Usein koen, että kauan sitten kuolleet vanhempani ja kaksi kuollutta lastenlastani ovat mukana riemuitsevassa seurakunnassa jumalanpalveluksessa.

*On riemu, kun saan tulla  
sun, Herra, temppeliis,  
sun porteistasi käydä  
sisälle pyhyiksiis.*

*Polvesta polveen täällä  
soi ylistyksesii,  
sieluihin vuotaa rauha  
ja siunauksesii.  
(Virsi 195:1,2)*

**Markku Koivisto**

# Hän kantaa, kun me emme jaksa

---

**Jututin Reijo Arkkilaa, Sleyn aikaisempaa toiminnanjohtajaa, ennen Kappeli-iltaa. Reijo ja hänen puolisonsa Marjatta asuvat nyt Hämeenlinnassa.**

Reijo kertoo heidän viihtyvän hyvin uudessa kotikaupungissa.

- Hämeenlinna on mukava, kodikas kaupunki. Asumme siellä hoivakodissa lähellä kauppakeskus Goodmania.

Kaupungissa on myös Sleyn toimitila, Luther-talo. Se ei ole vielä tullut kovinkaan tutuksi, koska koronan takia tilaisuuksia siellä on nyt ollut harvemmin.

- Olen sopinut, että aloitamme Luther-talossa kurssin Augsburgin tunnustuksesta, keskeisimmästä luterilaisesta tunnustuskirjasta. Käymme luterilaista uskoa läpi noin kymmenessä päiväpiirin kokoontumisessa.

Reijo tunnetaan julistajana ja opettajana, joka itse innostuu ja haluaa innostaa toisia luterilaisen uskon suurista aarteista.

## Voimakas laulu

Reijon ja Marjatan asuessa Helsingissä heidän kotikirkkonsa oli Pyhän Sydämen kappeli.

- Kappeli, jota silloin kutsuttiin Kallion rukoushuoneeksi, oli meille jo 1960-luvulla rakas ja tärkeä paikka, Reijo kertoo.

Hän palveli silloin Helsingin evankelisessa kansankorkeakoulussa,

joka nykyisin on Helsingin evankelinen opisto. Työtoverina oli mm. Helvi Vuoristo, jonka monet Pyhän Sydämen kappelin ystävät muistavat ja joka sai kutsun taivaan kotiin juuri ennen joulua.

- Muistan Helvin hyvänä ja arvostettuna opettajana. Ja myös katulähetystötoiminnan vetäjänä. Hän johti tätä työmuotoa uskollisesti. Jaoimme Kallion kaduilla kutsukortteja katulähetyskeskusteluihin.

Kysyn Reijolta, mikä on hänen päällimmäinen ajatuksensa, joka liittyy Pyhän Sydämen kappeliin.

- Vahva laulu tai veisuu. Kappelissa on messussa yleensä paljon väkeä ja se laulaa voimakkaasti.

Reijo ajattelee myös hetkeä, joka oli hänelle ja hänen perheelleen tärkeä.

- Kun lähdin Marjatta-puolisoni kanssa kolmannelle työkaudelle Keniaan tammikuussa 1993, meidät siunattiin matkaan Pyhän Sydämen kappelin alttarin edessä.

## Rukoile nimeltä mainiten

Reijon sydän palaa lähetystyölle. Mitä hän sanoo sille, joka miettii, pitäisikö hänen lähteä?

- Rohkaisen lähtemään. Ota yhteyttä esimerkiksi Sleyn lähetysjohtajaan ja ala valmistautua lähtöön. Hanki osaamista, jota tarvitset lähetyskentällä. Innostan lähtemään jo nuorempana. Itse lähdin ensi kerran vasta lähes 40-vuotiaana.

Koko perheellemme on ollut siunaus saada olla lähetyskentällä

Reijo innostaa myös niitä, jotka eivät lähde:

- Rukoile nimeltä mainiten lähetystyöntekijöiden puolesta. Jokaisen kristityn tulisi kasvaa säännölliseen taloudellisen tuen antamiseen Jumalan valtakunnan työlle. Entä voisitko perustaa vaikka muutaman ystäväsi kanssa piirin, jossa luette ja kuulette lähetystyöstä ja rukoulette sen puolesta?

## Suuri ilonaihe

Reijo toimi siis aiemmin Sley'n toiminnanjohtajana. Mistä hän nyt erityisesti iloitsee Sley'n toiminnassa?

- Messuyhteisöt ovat suuri ilonaihe. Ne kokoavat eri ikäisiä.

Entä mistä hän kantaa huolta?

- Messuyhteisöjen rinnalle pitäisi löytää uusiakin tapoja yhteistyöhön kirkkomme paikallisseurakuntien kanssa. Mietin myös, miten voisimme paremmin käyttää monia taitoja, joita on Sley'n oto-työntekijöissä ja muissa liikkeessämme mukana olevissa. Ja sitäkin pohdin, miten messuyhteisöjemme pastorit jaksavat. Tärkeää, että rukoilemme heidän puolestaan.

## Rakkaussuhde

Kysyn vielä, mitä Reijo vastaisi sille, joka kysyy, mistä kristinuskossa on kyse. Hän uskoo, että monilla tänä aikana on suuri rakkauden kaipuu. Jos ei koe olevansa rakastettu, elämä kuihtuu ja tuhoutuu.

- Evankeliumi on sanoma juuri siitä, että meitä on rakastettu ja rakaste-

taan. Hyvä Vapahtaja on antanut ja antaa meille anteeksi. Usko Jeesukseen on rakkaussuhde häneen, ja tätä suhdetta saa elää todeksi arjessa. Evankeliumin sana, kaste ja ehtoollinen luovat tämän rakkaussuhteen.

Reijo korostaa myös sitä, mitä on kutsuttu ristinteologiaksi.

- Vapahtaja tulee alas luoksemme, eikä meidän tarvitse yrittää nousta hänen luokseen. Hän on kanssamme heikkuudessammekin. Kun me emme jaksaa, hän kantaa meitä. Tärkeää, ettemme kokoa itsellemme tai toisille taakkoja, joita ei tarvitse kantaa.

**Teksti: Jari Rankinen**





# Kappelilla on ollut hyvä olla

Perheemme muutti helmikuun alussa Hämeenlinnaan. Muutto uuteen kotiin ja kaupunkiin oli pitkän odotuksen täyttymys, mutta samalla jouduimme haikein mielin jättämään taaksemme Pyhän Sydämen kappelin, joka ehti olla kotikirkkomme ja kotiseurakuntamme useiden vuosien ajan.

\*\*\*

Jari löysi tiensä kappelille vuonna 2018 ja Ruut hieman aiemmin. Kappeli oli mukana yhteisellä polullamme alusta pitäen: se oli EO-iltojen lisäksi paikka, jossa tapasimme toisiamme tutustumisen ensivaiheissa. Polvistuminen samaan ehtoollispöytään yhdisti, kirkkokahveilla oli hyvä hetki vaihtaa ajatuksia samassa porukassa, ja kotimatka taittui luontevasti yhdessä. Vihkipapiksi pyysimme Jari Rankisen, josta sittemmin tuli kappelin pastori. Hän myös kastoi poikamme Sakarin, jonka ristiäisiä vietimme kappelilla.

Kappelille meitä ovat vetäneet sunnuntai toisensa jälkeen juureva ja ruokkiva raamattuopetus, tuttu ja turvallinen messumuoto sekä kodikas ilmapiiiri. Viikon mittaan olemme saattaneet osallistua myös iltamessuun, kappelilta tai ruotsinkieliseen messuun. Tilaisuuksien hyvän sisällön lisäksi on ollut tärkeää voida tavata muita kristittyjä. Sydäksen seurakuntaperhe koostuu

virkistävän erilaisista ja eri-ikäisistä jäsenistä, joista olemme saaneet monia ystäviä. Olemme kiitollisina ihmetelleet sitä sydämellisyyttä, jota perheemme on saanut osakseen.

\*\*\*

Lisämerkitystä kappelilla käymiseen on tuonut se, että olemme päässeet osallistumaan toimintaan erilaisissa vastuutehtävissä: Jari messujen kuvaajana ja Ruut kanttorina. Yhdessä olemme saaneet olla laulamassa Helsingin evankelisen kuoron riveissä ja musisoimassa muutenkin.

Näin Pyhän Sydämen kappeli ja sen messuyhteisö ovat olleet osa perheemme arkea ja juhlaa monella tapaa. Kiitämme Taivaan Isää vuosista kappelilla ja toivotamme siunausta edelleen. Nähdään taas, kun tulemme käymään!

## Jari, Ruut ja Sakari Silvo



# Ystäväni Helvi

---

**Helvi Vuoristo sai kutsun taivaan kotiin juuri ennen joulua. Helvin oppilas Teuvo V. Riikonen muistelee tässä kirjoituksessa opettajaansa.**

\*\*\*

Helvi Vuoristo oli opettajani kansanopistossa vuosina 1978–1982. Kun yhdessä johdimme Helsingin evankelisen kansankorkeakoulun katulähetysiltoja, meistä tuli ystävät. Helvi soitti pianolla virret ja Siionin kanteleen laulut. Minä kutsuin puhujat ja muut esiintyjät. Ystävyyttä kesti lopulta yli 43 vuotta.

Kerran kutsuin iltaan oopperaulajaa Raili Kostian. Helvi ihmetteli, miten olin onnistunut saamaan maailmankuulun laulajan katulähetysiltaan. Perustelin, että arvokas yleisö tarvitsee arvokkaat esiintyjät. Puhujia ja esiintyjä oli Sleyn työntekijöiden lisäksi muitakin. Helvi ohjasi laupeudella meidän nuorten intoa. Illat aloitettiin ja lopetettiin usein polvirukouksessa kappelin alttarilla.

\*\*\*

Tapasimme opintojen jälkeen Helsingissä, Helvi usein tarjosi aterian minulle tai koko perheelleni, lähettelimme kortteja ja hän luki kirjojani. Tasa-vuotissynttäreilläni hän tuli keittiöön avustamaan. Kun toinen lapseni oli syntymässä, Helvi tuli kotiin hoitamaan esikoista. Hän aina kyseli kuulumisia. Kun oli murheita ja suruja, hän osasi

olla hiljaa ja kuunnella, ja sanoa sanat, kun piti.

Helvi arvosti, kun sai kortteja, kirjojani ja työpaikkani esitteitä. Hän liittyi Parikanniemen ystävien jäseneksi ja kiitteli aina korkeatasoisesta Konttillehdestä. Radio Dein ja Radio Patmoksen kautta hän kuunteli ohjelmiamme. Vaikka välillä oli hiljaisempia kausia, ystävyys säilyi.

Isänmaallisena ihmisenä Helvi erityisesti kiitti ”Kenttäpostia”-korteista, joita lähettelin mm. Afganistanista ja Libanonista. Olin Helvin lähettämänä maailmalla. Kortteja häneltä minulle tuli kymmeniä ja kymmeniä.

Helvi yksinäisenä ihmisenä auttoi muita. On arvoitus, kuinka monet ihmiset ja yhteisöt saivat häneltä henkistä, hengellistä ja aineellista apua. Yksi ainakin oli Pyhän Sydämen kappeli, jossa Helvillä oli oma paikka. Saarnatuolista katsottuna keskeltä hiukan oikealla takana. Taivaassa kiitetään!

\*\*\*

Helvi oli ystävällinen, maltillinen keskustelija, huumorintajuinen, sivistynyt ja syvälinen. Vakaumuksen ihminen, joka tunsikin historian ja ymmärsi nuorisoa. Ja erilaisuutta. Kansanopiston kasvatti oli laajan sivistyksen ihminen ja avarakatseinen. Hän oli Varsinais-Suomen Vampulasta kotoisin. Kun keskustelimme evankelisen herätysliikkeen vaiheista ja myös kiistoista, en kenenkään ole koskaan kuullut puhuvan

niin kunnioittavasti kiistoissa eri tavalla ajattelevista ihmisistä.

Helvin evankelinen uskonäkemys oli lämmin. Keskeisintä oli lahjavanhurskaus Kristuksen veren kautta. Katulähetyksen tuoksussa opin kymmeniä Siionin Kanteleen lauluja, joita hän säesti. Minulle evankelisuus avautui silloin. *Armo yli kaikkien valtava on. Risti vain. Kotimatalla kulkeissamme.* Sanat jäivät mieleen. Aina kun olen ollut lentokoneessa ja myös turbulensseissa ennen laskeutumista, hyräilen: *”Jeesuksen kuolo ja kasteeni kallis, niissä mä kurja oon taivaaseen valmis...”*

\*\*\*

Viime vuosina vain soittelimme. Puhelut olivat pitkiä. Koronan takia käynnit jäivät. Helvistä kuuli, että nyt hän oli

luopumassa ja kaipasi jo taivaan kotiin. Viimeisin pitkä soitto tuli lokakuussa, kun olin ulkona. Jatkoin kävelyä ja sitten hän sanoi: ”Kuule Teuvo, minä haluan erityisesti kiittää sinua siitä kaikesta mitä olen saanut sinun kauttasi, ja mitä kaikkea hyvää olet tehnyt!”

Minun oli pakko pysähtyä Mikkelin torilla ja istua. Sitten hän pyysi, että siunaisin hänet puhelimesta. Siunauksen ja puhelun jälkeen tulivat kyneleet silmiini.

Keskiviikkona 22.12.2021 Helvi sai lähes 94-vuotiaana odottamansa kutsun taivaan kotiin. Ystävääni ikävöiden, muistoa kunnioittaen ja kotimatkaa siunaten!

Ystävänäpäivänä 14.2.2022

**Teuvo V. Riikonen**

\*Helvi Vuoriston muistoseurat Pyhän Sydämen kappelissa messun ja kirkkokahvin jälkeen su 27.3. klo 13. Tervetuloa.



Helvi (vas.), Kylli Kylliäinen (kesk.) ja Teuvo (oik.). Kuva on yli 40 vuotta vanha ja otettu ilmeisesti evankeliumijuhlilla. Kylli kutsui musiikillista Helviä Hekhooveniksi!

# Perheutisia

---

## Kastetut

9.1.2022

Paulus Riemu Aapeli Järviluoma

26.2.2022

Aino Ester Elisabeth Malkamäki

*Riemuitsen kasteesta autuuttavasta, kiitos kun synnyit lapseksi!*

*Suojele lastasi lankeamasta, niin että säilyisin omanasi.*

Siionin kannel 105:2

## Ajasta iankaikkisuuteen

Helvi Helena Vuoristo

s. 21.5.1928 Vampula

k. 22.12.2021 Helsinki

Pirkko Tellervo Huokuna

s. 31.5.1934 Jokioinen

k. 24.12.2021 Helsinki

*Nyt tahtoisin miettiä taivasta, kotia Jeesuksen. Jo siellä häntä ylistää nyt joukko pyhien.*

*Siellä yhdessä ollaan, siellä yhdessä ollaan, aina yhdessä ollaan, ei koskaan erota.*

Siionin kannel 488:1

Perheutisia (kastetut, avioliittoon vihityt ja ajan rajan ylittäneet) voi lähettää osoitteeseen [jorma.tikkamaki@gmail.com](mailto:jorma.tikkamaki@gmail.com).



## Kerro Jeesuksesta

---

Kerro Jeesuksesta, kerro kaikille,  
kerro aikuisille. kerro lapsille!

Kerro Jeesuksesta, kerro vanhoille,  
iloviesti kerro myöskin nuorille.

Kerro nälkäisille: - Pöytä runsas on,  
armoatrialla saat täyden ravinnon.

Kerro väsyneille: - Niitty odottaa,  
levon virvoittavan Herra lahjoittaa.

Kerro janoisille: - Lähde pulppuaa,  
elonvettä juomaan Jeesus kehottaa.

Kerro ihmisille, joita naurattaa:  
- Pysyväisen ilon Herralta vain saa.

Kerro itkevälle, kun kipu valvottaa:  
- Hän sairautemme kantoi ja viimein  
parantaa.

Kerro pelkäävälle:  
- On myrsky työntynyt,  
on uusi aamu tullut, yön uhka väistynyt.

Kerro surevalle, joka nyyhkyttää:  
- Ei enää kyneleitä kerran perillä.

Kerro kuolevalle:  
- On ylösnoussut Hän,  
joka kuolemallaan toi meille elämän.

Jokaiselle kerro: - Jeesus pelastaa,  
sinutkin hän tahtoo kotiin kuljettaa.

**Anneli Rätty**

### Löydät meidät myös



Facebookista



YouTubesta



Instagramista

KAPPELIN KAIKUJA -lehti  
lähetetään myös kaikille Pyhän  
Sydämen kappelin messuyhteisön  
jäsenille.

# Jumalanpalvelus sunnuntaisin ja muina pyhäpäivinä klo 11

---

Pyhän Sydämen kappelissa, os. Kirstinkatu 1, Kallio, Helsinki

Messu lähetetään netissä osoitteessa [www.youtube.com/user/sleyfi/live](http://www.youtube.com/user/sleyfi/live)  
sekä sunnuntaisin Radio Patmoksessa.

Löydät Kappelin messun netistä myös siten, että kirjoitat googleen  
”Pyhän Sydämen kappeli” ja messun päivämäärän.

\*Rukouspiiri ennen sunnuntain messua klo 10.30, kappelin aulassa viitta  
luokkaan, jossa rukoushetki

\*Saarnan aikana pyhäkoulu ja raamattukerho

\*Messun jälkeen kirkkokahvit

<b>Pvm</b>		<b>Liturgi</b>	<b>Saarnaaja</b>
06.03.	1. paastonajan sunn.	Juhana Tarvainen	Jari Rankinen
13.03.	2. paastonajan sunn.	Jari Rankinen	Seppo Suokunnas
20.03.	3. paastonajan sunn.	Juhana Tarvainen	Juhana Tarvainen
27.03.	Marian ilmestyspäivä	Jari Rankinen	Pekka Huhtinen
03.04.	5. paastonajan sunn.	Ville Auvinen	Ville Auvinen
10.04.	Palmusunnuntai	Jari Rankinen	Erkki Koskenniemi
Hiljainen viikko ma 11.04. klo 18		Jari Rankinen	Jussi Seppälä
Hiljainen viikko ti 12.04. klo 18		Jari Rankinen	Konsta Järviluoma
Hiljainen viikko ke 13.04. klo 18		Jari Rankinen	Pekka Leino
Kiirastorstai 14.04. klo 18		Jari Rankinen	Pasi Hujanen
Pitkäperjantai 15.04.		Jari Rankinen	Reijo Arkkila
Pääsiäisyö la 16.04. klo 23		Jari Rankinen	Jari Rankinen
Pääsiäispäivä su 17.04.		Jari Rankinen	Lukas Brenner
Ma 18.04. 2. pääsiäispäivä		Jari Rankinen	Teijo Mathlin
Su 24.04. 1. sunn. pääsiäisestä		Jari Rankinen	Lauri Thurén
Su 01.05. 2. sunn. pääsiäisestä		Jari Rankinen	Jukka Nevala

## KAPPELIN KAIKUJEN TOIMITUSKUNTA

---

### **Päätoimittaja:**

Jorma Tikkamäki  
puh. 040 552 9754  
jorma.tikkamaki@gmail.com

### **Toimittaja:**

Katariina Takala  
sknisula@gmail.com

### **Kappelin pastori:**

Jari Rankinen  
puh. 045 359 7772  
jari.rankinen@sley.fi

**Taitto:** Kaisa Koponen

### **Etu- ja takakannen kuvat:**

Pia Haataja

Jos tahdot keskustella pastorin kanssa, kappelin pastori Jari Rankinen on käytettävissä siihen. Voit sopia myös yksityisestä ehtoollisenvietyöstä hänen kanssaan, mikäli et pääse tai voi tulla messuun. Jarin puhelinnumero on 045 359 7772 ja sähköpostiosoite jari.rankinen@sley.fi.

## KAPPELIN VASTUUNKANTAJAT

---

### **Kappelin pastori:**

Jari Rankinen  
puh. 045 359 7772  
jari.rankinen@sley.fi

### **Suntiorinki:**

Martti Simojoki  
puh. 0400 434 100  
suntio.psk@sley.fi

### **Kanttorikoordinaattori:**

Eerika Halonen  
eerika.a.halonen@gmail.com

### **Kahvitusvastaavat:**

Susanne Pirttinen  
puh. 040 969 5353  
s.pirttinen@hotmail.com

Marja-Leena Korpinen

puh. 050 302 1690  
marjaleenak@hotmail.com

### **Pyhäkoulu- ja**

### **raamattukerhovastaava:**

Kirsi Nummi  
kirsi.s.nummi@gmail.com

**Jos osoitteesi muuttuu,  
muistathan ilmoittaa siitä joko  
jorma.tikkamaki@gmail.com  
(puh. 040 5529754) tai  
anna.poukka@sley.fi.**

*”Tänä päivänä siis jo kiiruhda,  
nauti Herrassa täyttä autuutta!  
Vain hän vie sinut kerran taivaaseen,  
riemuun, rauhaan ja suureen autuuteen.”  
Siionin kannel 49:8*

